

Griša Koritnik

V Betlehem

Kako je dan lep in svetal -
prav kot si ga želimo!
Na pot, otroci, v Betlehem,
da Déte počastimo.

Do polnoči je daleč še,
lahkó še tja dospemo;
da zeblo Deteta ne bo,
mu svečko tam prižgemo.

Saj v bornem hlevčku mraz trpi,
z njim Jožef in Marija —
in dobra mati vsa drhti,
ko Detece previja.

In Jožef, že priletен mož,
gotovo pokašljuje;
oj, pohitimo s svečkami,
ker mraz ga nadleguje.

Ta dan je res lep in svetal,
— naj z njim se prerodimo! —
sam Jezušček si je izbral
za botro — belo zimo . . .

K polnočnici

Ob topli peči zbrani tiho ždimo
in čakamo, da zvon se oglaši;
topló in sládko nam je vsem pri srcu,
kadila vonj pod stropom še dehti.

Nocoj - prav sred noči - bo prišel Bog med nas
in čez ves svet bo šel njegov smehljaj;
potrkal nežno bo na sleherno srce
in vsako bo odprto na stežaj.

Zdaj se razlij čez vas je spev zvonov
kot spev nedolžnih, drobnih angelov.
Po snegu v cerkev množice hite,
da božje Dete v Jaslicah počaste.